

ΠΑΤΡΑΪΚΑΙ ΕΙΚΟΝΕΣ

(ἐκ τοῦ φυσικοῦ).

Φίλτατέ μοι κ. Σκόκε !

 ΗΤΕΙΣ Πατραϊκὰς εἰκόνας διὰ τὴν προσεχῆ ἔκδοσιν τοῦ τόσον κομψοῦ καὶ μεθυγραφικοῦ Ἡμερολογίου σου. Δέν ἔχω τὴν δύναμιν νὰ ζωγραφίζω πιστῶς καὶ νὰ ἀναπαριστῶ ἀκριβῶς ὅ.τι βλέπω· οὐδὲν ἡττον ἐκ τῶν ἐνόντων καὶ ἐφ' ὅσον μοὶ ἐπιτρέπει ὁ χάλαμος, πρὸς χάριν σου, αἰαλαμβάνω νὰ ἴχνογροφήσω

Ἐνα Ιατρόν,

τὸν ὄποιον ἡ τύχη ἡθέλησε βραδύτερον διοικητικὸν καὶ οἰκονομικὸν ὑπάλληλον ! Μὴ γελᾶς ! σοῦ φαίνεται παράξενον ; ἀφοῦ διώρθωσε καὶ ἐθεράπευσε τοὺς ἀπειροπληθεῖς ἀσθενεῖς του, δὲν ἦτο τάχα αὐτὸς ὁ ἀρμοδιώτερος νὰ διορθώσῃ τὴν διοίκησιν καὶ τὰ οἰκονομικὰ τοῦ Κράτους ; Τὸ ἐδιώρθωσε καὶ αὐτός ! Εἰς τὴν νεότητά του, λέγουσιν, ὑπῆρξεν αἰσθηματικώτατος ἀγαπᾷ ἐκ τῶν ἀνθέων καθ' ὑπερβολὴν τὴν μυστωτία . . . ne m'oubliez pas ! "Αγαμος αὐτὸς εἶναι οὐχ ἡττον ὁ ἀμείλικτος πολέμιος τῆς ἀγαμίας καὶ, ὑποσκάζων πάντοτε, τρέχει διακηρύσσων πανταχοῦ καὶ πάντοτε τὰ πλεονεκτήματα τοῦ γάμου, ὁμιλῶν συνήθως εἰς τὰς δημοσίας διαλέξεις του περὶ τῶν ὀλεθρίων ἀποτελεσμάτων τῆς ἀγαμίας καὶ ἀναζητῶν γχαμβρούς καὶ νύμφας πρὸς ἔνωσιν ! 'Ανέλαβεν ἐνθουσιωδῶς τὴν σημαίαν τῆς χειραφετήσεως τοῦ γυναικείου φύλου καὶ ἔκτοτε ἔλαβε διαρκεῖς εἰσιτήριον καὶ ἔχει ἐλευθέραν εἴσοδον εἰς πάντα γυναικεῖον κύκλον καὶ . . . σύλλογον· ἔκτοτε μάλιστα κατέστη τὸ enfant gâté τῶν ἐνδιαφερομένων· καὶ κάτι ἄλλο ἀκόμη περισσότερον· ὅπως μερικοὶ συνάδελφοί του ἐπιδοθέντες συστηματικῶς εἰς ἓν κλάδον θεωροῦνται εἰδίκοι παθολόγοι, παραδείγματος χάριν, λαρυγγολόγοι, ώτολόγοι, παιδολόγοι κτλ. κτλ. ἐθεωρήθη καὶ αὐτὸς εἰδίκος . . . γυναικολόγος !

Κατὰ βάθος ἀγαθώτατος ἀνθρώπος, εὐγενῆς τὴν συμπεριφοράν, εὐχάριστος εἰς συναναστροφήν, διαχυτικώτατος !

Είναι δύως ἀνάγκη νὰ τὸν συνοδεύσω πρὸς συμπλήρωσιν μὲ
Σνα φαρμακοποιόν,

καὶ δημοσιογράφον! ὁ ὅποῖς εἰς τὴν νεότητά του (ἄν καὶ δὲν ἔγγρασεν ἀκόμη) ὑπῆρξε σοσιαλιστὴς ἐκ τῶν φανατικωτέρων, βραδύτερον μετέβαλε φρονήματα καὶ ἔγένετο δημοχοάτης, ἀνέλαβε μάλιστα καὶ τὴν ἔκδοσιν μιᾶς φιλελευθέρων ἀρχῶν ἐφημερίδος, τὴν ὅποιαν ἐκληρονόμησεν ἀπὸ ἔνα ἄλλον σοσιαλιστὴν στις κατέληξεν εἰς . . . ἐνεγκυροδανειστὴν καὶ τοκογλύφον ἐν Ἀθήναις. Ως σπουδαστὴς ὑπῆρξε θορυβοποιὸς ὅσον θέλετε· τόσον ὥστε ἡ συνοικία τῆς Νεαπόλεως ἐν Ἀθήναις ἀκόμη καὶ σήμερον φοβεῖται τὰς ἔκδρομάς του. Σήμερον εἶναι συνταγματικὸς πολίτης τέλειος, καταστρώνων, ἄλλοτε μὲν ἐπὶ τῶν τραπεζῶν τῶν καφενείων καὶ ἄλλοτε μεταξὺ τῶν specialités τοῦ φαρμακείου του, οἰκονομολογικὰ νομοσχέδια, ἐλέγχων τὴν διοίκησιν, ύποδεικνύων μέτρα πρὸς βελτίωσιν καὶ ἔκδιδων τὴν ἐφημερίδα του, κατόπιν μακρῶν διαλειμμάτων, κατὰ τὰς παραμονὰς τῶν ἐκλογῶν. Τρέχει πάντοτε καὶ τόσον τρέχει ὥστε καὶ ὅταν κάθηται ἀκόμη νομίζετε ὅτι τρέγει. Ιδιαίτερον χρακτηριστικόν! Ἀπὸ τοῦ Μαρτίου μέχρι 8θρίου τὸν διακρίνετε ἀπὸ τοὺς πόδας· φέρει πάντοτε λευκὰ ύποδήματα!

* * *

Καὶ ἔνα τρίτον ἀκόμη, ἔνα εἶδος
λίγο ἀπ' ὄλα,

τοῦ ὅποίου κυριώτατον χρακτηριστικὸν εἶναι ἡ ἀπαγγελία τῶν ἐναρκτηρίων λόγων κατὰ τὰ ἐγκαίνια τῶν μέχρι σήμερον ἴδρυθέντων εἰς τὴν πόλιν μας ἐμπορικῶν, φιλολογικῶν καὶ λαϊκῶν συλλόγων. Είναι σχεδὸν εἰς δόλους τοὺς Πατραϊκοὺς Συλλόγους καὶ τὰς σχολὰς ὃ πρῶτος μεταξὺ τῶν ἴδρυτῶν ἀλλ' ὅπως πρῶτος εἰσέρχεται, οὕτω καὶ πρῶτος φεύγει καὶ ἀπὸ τοῦ ἐνδέσ συλλόγου μεταπηδᾶ εἰς τὸν ἔτερον, ἐνθουσιώδης ὑποστηρικτὴς πρὶν —διὰ τοῦ λόγου πάντοτε— ἀμείλικτος πολέμιος βραδύτερον! Δικηγόρος... γωρὶς δίκιας, συγγραφεὺς ἐμπορικῶν βιβλίων, λόγιος, ζωγράφος ὀλίγον, πεζοπόρος χρηματίσας κάποτε, δημοσιογράφος ἐνίστε, παράξενος ὀλίγον, ιδιότροπος καθ' ὑπερβολήν! Σᾶς συναντᾷ ἐνίστε καὶ σᾶς ὄμιλεῖ διαχυτικώτατα, ἐνθουσιωδέστατα, τρυφερώτατα περὶ... ἐιπορικῶν καὶ βιομηχανικῶν σχολῶν πάντοτε καὶ τὴν ἐπαύριον ἐνῷ τὸν συναντᾶτε πάλιν καὶ ἐτοιμάζεσθε νὰ τοῦ ὄμιλήσητε ὑπὸ τὸ κράτος τῶν ἐντυπώσεων τῆς προτεραίας, αὐτὸς παρέρχεται πὼς ὑμῶν ἀδιάφορος, ἀποστρέψει τὴν κεφαλήν, καὶ φεύγει, φεύγει τρέχων, φεύγει δόλεν καὶ τάναπαλιν!

Πολυπράγμων! Μὲ ἀρχὴν πάντοτε ἄλλὰ γωρὶς . . . τέλος!

* * *

Καὶ ως ἐν ἐπιλόγῳ : Σοὶ παραδίδω

ΣΝΑ ΑΔΛΟΝ ΙΔΙΟΤΡΟΠΟΝ,

ὅ διοῖος ἔχοματισε φίλος ὅλης τῆς ἀπὸ τῆς ἀνεξαρτησίας τοῦ Ἑλληνικοῦ Βασιλείου ως σήμερον Πατραικῆς νεολαΐας! Πολλοὶ σεβαστοὶ συμπολίται μας καὶ περισσότεροι μακαρίται ύπηρξαν κατὰ περιόδους φίλοι του. Ἐνδύεται . . . *fin de siècle!* καὶ ποιεῖται τὰς διατριβάς του συνηθέστατα εἰς τὸ κυρεῖον τοῦ Τζώρτζη!

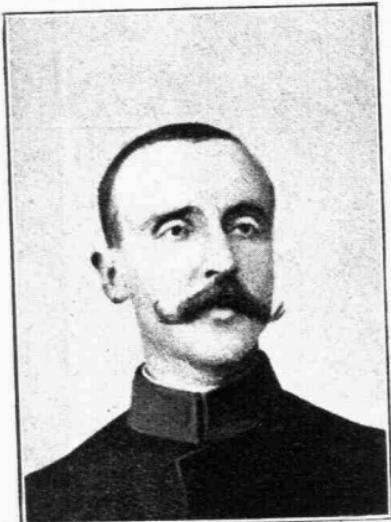
[*'Η συνέχεια εἰς τὸ ἐπόμενον'*]

'Εκ Πατρῶν

ΓΕΩΡΓ. Μ. ΓΕΩΡΓΟΠΟΥΛΟΣ

ΕΙΣ ΣΤΡΑΤΙΩΤΗΣ ΤΟΥ ΚΑΘΗΚΟΝΤΟΣ

[μνήμοσυνον ὁ φειλόμενον]

ΜΕΤΑΞΥ τῶν ἀφανῶν πλὴν γενναίων τέκνων τοῦ Ἑλληνικοῦ στρατοῦ, περὶ τὸ θνομα τῶν ὄποιων ἂν δὲν ἡγέρθη θύρυσος διαφημίσεων καὶ ἔγκωμάων, ἀλλ' διμως ἐπετέλεσαν οὐχ ἡτον μετ' αὐταπερνήσεως τὸ στρατιωτικὸν αὐτῶν καθῆκον κατὰ τὸν τελευταῖον ἀτυχῆ πόλεμον τοῦ 1897, δέον νὰ μνημονεύσωμεν καὶ τὸν ἀνδρεῖον ἀνθυπολοχαγὸν τοῦ πεζικοῦ Διονύσιον Κοκκάλην, πεσόντα τὴν 23 Ἀπριλίου εἰς τὴν μάχην τῶν Φαρσάλων παρὰ τὴν θεσιν Τατάρ-τεκέ, καὶ εἰς τὴν μνήμην τοῦ ὄποιου ή πετρὶς ὅρει λειψόμενον τιμῆς καὶ εὐγνωμοσύνης.

'Ο ἀείμνηστος Διονύσιος Κοκκάλης, υἱὸς τοῦ ταγματάρχου

Θεμιστοκλ. Κοκκάλη, ὑπῆρξε τύπος εὐόρχου στρατιώτου ἐκ τῶν σπανίων. Γεννηθεὶς ἐν Καρπενησίῳ τῷ 1864 ἐπεδόθη ἐκ πατροπαραδότου ἔρωτος εἰς